

Muhabir İmler

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Ekim 2016

Zor olmamalı ekim düşleri,
Tarihe geçen güvenç ve sevgi eksiği
O kekremsi gölgelere sığdırmaya çalıştıkça
Demli bir buhran kadar aniden
Yalayan yutan tehir edilmiş günlüğün izdüşümü:
Kelama yatırdığım düşlere nispet adeta
Düşüngeç yüklü ikilemlerle tozuttuğu aklın ırmaklarına
Koyuverdiğim buharı üstünde saf kan yalnızlık.

Muhabir imler,
Kenetlendiğine teğet geçen
Akıl tutulması:
Ne nizam ne yalan
Ne de sıradan,
Sıra dışı buktelelerini kırptığım
Bir yıldızda kaykılmışlığı gök kubbenin.

Zahir, demekten gayri
Fazlasıyla hüzün buharı,
Kerpetene dolanmış,
Miadını doldurmuş
Ve efkârı yüklenip de Çayır Başı durağında
Mola verdiği şoförün:
Hayli kaygılı bir kayıt,
İnmekten men ettiği dünlerin
Tıkış tıkış istilası
Rahim bellediği yüreğin
O rüküş boy aynasının sırlarına gömdüğüm,
Sırlarla boğulduğum
Sinemde yüklü yine de tehir ettiğim
Varmamışlığın sancısı her dem
Beklemeye değmez, deyip de
Baş koyduğum batılın nirengi noktası.

Satılmış vicdanların tantanası

Ki kırık bir zincir,
Pedalı kayıp bisikletin sunumundaki
O özgürlük kadar da aymazlığın esaretinde
Tek nokta atışına denk düştüğü mahremin
Ve bilumum detay yine
Tozutan aklın sanrılarına eklediğim
Sütunlarla örtülü varlığı bahtın
En batıl ama hep bellemek:
Yüreğin tınısında hapis temenni edilesi mukadderat
Ta ki gelip kapıyı çalana dek.